

“Het is raar om een relatie te verbreken die goed is. Ik ben nog steeds verliefd op deze organisatie”.

Deze organisatie is enorm goed voor me geweest. Dat zit diep.

Interview Ruud Leffers
Foto's Hans Verleur

Na negentien jaar neemt Fatima Ghabri afscheid van Reclassering Nederland. De organisatie waarin ze naar eigen zeggen volwassen werd. In haar “afscheidsinterview” legt ze uit waarom het tijd is om uit te vliegen.

“Het is raar om een relatie te verbreken die goed is. Ik ben nog steeds verliefd op deze organisatie”.

“Ha, jij bent mijn interviewer “, roept Fatima enthousiast, als ik haar werkkamer binnenstap. Deze spontaniteit belooft een leuke ontmoeting. Eenmaal geïnstalleerd, ontrolt zich als vanzelf een geanimeerd en openhartig gesprek. Fatima blijkt een spraakwaterval en ze heeft er duidelijk zin in. Ze wil graag vertellen hoe ze tot het besluit is gekomen om Reclassering Nederland te gaan verlaten. Een beslissing waar ze zelf nog aan moet wennen, zo wordt me tijdens het gesprek duidelijk.

Reclassering Nederland, mijn man en m´n kind, dat was mijn wereld

“Ik ben blij met elke seconde bij Reclassering Nederland en met alles wat ik hier heb geleerd” zegt ze geestdriftig. Fatima werkte in de gevangenis, was toezichthouder, unitmanager, regiosecretaris, productmanager en beleidsmedewerker. Ze kent de organisatie en het reclasseren van haver tot gort. “Ik kwam er werken met mijn adolescentenbrein en ben hier opgegroeid tot wie ik nu ben. Ik heb heel veel aan deze organisatie te danken”, zegt ze.

Als ik vraag hoe het voelt, dat naderende vertrek, dan grapt ze dat haar leven tot nu toe alleen maar bestond uit man, kind en Reclassering Nederland. “Onwezenlijk, dat ik hier weg ga”, zegt ze zachtjes.

Vlootschouw

Fatima werkt bij de afdeling Beleid als productmanager werkstraffen en projectleider adolescentenstrafrecht. Ze doet dit zo’n anderhalf jaar als de ‘vlootschouw’ voorbij komt. Testen en gesprekken moeten de competenties van medewerkers in kaart brengen. Zo probeert de organisatie te achterhalen of het de juiste kwaliteiten in huis heeft voor de koers die ze wil varen.

De inschatting wordt dan gemaakt dat Fatima snel uit haar functie gegroeid zal zijn. Het advies dat zij krijgt is dan ook om na te denken over haar verdere carrière. Haar leidinggevende doet het aanbod van een assessment, maar Fatima piekert er niet over. “Laat me met rust, ik heb nog zo veel te leren in deze functie”, denkt ze. Ze gaat er nog zo’n twee jaar mee door, met tomeloze inzet en energie.

Als de afdeling gaat reorganiseren ontstaat er onrust, ook bij Fatima. Haar functie is niet in het geding, maar het vertrek van collega’s gaat haar niet in de koude kleren zitten. Een gevoel van vervreemding krijgt vat op haar. Alsof ze in haar stamkroeg steeds minder bekenden aantreft. Ze denkt na over haar eigen ambities en toekomst en besluit in beweging te komen. Ze maakt alsnog dankbaar gebruik van het aanbod van het assessment.

“Het is raar om een relatie te verbreken die goed is. Ik ben nog steeds verliefd op deze organisatie”.

Ik realiseerde me ineens hoe ongelooflijk veel ik geleerd had

Tijdens dat assessment wordt de functie van regiomanager gebruikt als referentiekader. Gekeken wordt in hoeverre Fatima over de competenties beschikt, die bij zo'n functie horen en welke vaardigheden ze daarvoor eventueel zou moeten ontwikkelen. Ze brengt de testen tot een heel goed einde. Tijdens een rollenspel met een acteur moet ze, als adjunct-directeur van een penitentiaire inrichting, het hoofd koel zien te houden als er sleutels achterover zijn gedrukt. Niet alleen slaagt ze er in om in die spannende omstandigheden rustig en rationeel te blijven, maar het lukt haar ook om de gevangenisdirecteur, die in alle staten is, tot kalmte te manen. Ze realiseert zich dan hoe ongelooflijk veel ze in al die jaren bij Reclassering Nederland heeft geleerd. Ze denkt terug aan de problemen rondom De Koperwerf in Den Haag en het ontslag van werkmeesters. Het incidententeam waaraan ze leiding gaf en alle keren dat ze het ministerie heeft moeten informeren. Juist in die extreme situaties leerde ze om planmatig en daadkrachtig te werk te gaan.

Uit alles komt vooral naar voren dat Fatima een duizendpoot is. Dat maakt haar heel geschikt voor een functie in het hogere managementsegment. Door het assessment leert zichzelf nog iets beter kennen. “Mijn perfectionisme en de neiging om me met de details bezig te willen houden zijn absoluut mijn valkuil. Ik wil leren om creatiever en flexibeler om te gaan met situaties die anders lopen dan verwacht”.

“Het is raar om een relatie te verbreken die goed is. Ik ben nog steeds verliefd op deze organisatie”.

Uit elkaar gaan, als je een goed huwelijk hebt, dat slaat nergens op

Fatima krijgt te horen dat er voor haar eigenlijk geen groeimogelijkheden meer zijn binnen de organisatie. Daar heeft ze het moeilijk mee. Ze heeft een sterke drang om zichzelf voortdurend uit te dagen. De lat steeds iets hoger leggen, dat is wat ze de afgelopen negentien jaar steeds heeft gedaan. Ze houdt veel van deze organisatie, juist omdat ze er alle kansen kreeg om zichzelf voortdurend te blijven ontwikkelen. “Uit elkaar gaan, als je een goed huwelijk hebt, dat slaat nergens op!”, zegt ze met verontwaardiging in haar stem. Ze bespreekt haar dilemma en gevoelens met een loopbaanadviseur. Het idee ontstaat om een poosje mee te gaan lopen met een regiodirecteur. Ze heeft weliswaar een globaal beeld van die functie, maar ze wil het van dichtbij zien en ervaren. Het is niet ongebruikelijk bij Reclassering Nederland om je op die manier op een andere functie te oriënteren, maar Fatima’s wens wordt niet gehonoreerd. Dat zit haar nog steeds een beetje dwars.

Projectleider Radicalisering

Fatima’s echtgenoot is werkzaam bij de gemeente Amsterdam. Hij attendeert haar op de vacature van Projectleider Radicalisering. Een functie die behoorlijk in de schijnwerpers staat vanwege de mediagevoeligheid van dit onderwerp. Fatima gaat niet over één nacht ijs en laat zich van alle kanten informeren. Ze neemt het moedige besluit om te solliciteren. Alleen zijn haar sollicitatieskills niet helemaal up-to-date.” Mijn laatste CV typte ik met Wordperfect 5.1.”, schatert ze. “Ik had zelfs geen eigen e-mailadres, alleen dat van Reclassering Nederland”. Wijselijk neemt ze een coach in de hand, die haar inwijdt in de wereld van LinkedIn en glossy CV’s.

De sollicitatieprocedure is niet mals en neemt maanden in beslag. Er zijn honderden reacties en de sollicitanten worden uitvoerig gewogen. Fatima komt als meest geschikte kandidaat uit de bus en wordt de nieuwe Amsterdamse Projectleider Radicalisering. Haar nieuwe werkplek bevindt zich aan de Wibautstraat, maar een paar deuren verwijderd van de plek waar ze lang geleden aan haar avontuur bij Reclassering Nederland begon.

Als we afscheid nemen zegt Fatima hoofdschuddend “Raar hoor... Ik heb het hier nog zo fijn”